

Život farností 5

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky květen 2007

Znáš Ducha svatého?

Vyprávění ze života jednoho světce

Serafim Sarovský (1759–1833) je nejpoblárnější postavou mezi ruskými světci. Jeho život mnicha, stylity a nakonec starce (duchovního otce) je plný zajímavých událostí a vidění. V jeho životopise se vypráví také o jeho zázracích. Mezi prvními je uzdravení jistého Nikolaje Motovilova z těžkého revmatismu. Z jeho zapsaných vzpomínek je i následující mírně zkrácené vyprávění.

Byl čtvrtek, takový pochmurný den. Vrstva sněhu byla dost vysoká, vše bylo pokryto zmrzlou jinovatkou smíšenou se sněhem. Otec Serafim se mnou začal hovořit na loučce vedle dvou poustev: „Bůh mi zjevil“ řekl, „žeš v mládí toužil po tom, abys věděl, jaký je cíl našeho života a že ses několikrát ptal důležitých osob a lidí zkušených v duchovních věcech. Ale nikdo ti na to neřekl nic přesného. Řekli ti: ‚Jdi do kostela. Modli se k Bohu, zachovávej příkázání, konej dobro. To je cílem křesťanského života.‘ Nemluvili s tebou, jak se patří. A tedy já, ubohý Serafim, ti vyložím, jaký je ve skutečnosti cíl křesťanského života.“

„Modlitba, půst, bdění a jiné skutky křesťana, i když jsou samy o sobě vynikající, nejsou cílem křesťanského života, přestože jsou to nezbytné prostředky k jeho dosažení. Vlastním cílem křesťanského života je nabytí Ducha svatého.“ „Jak ho získám?“ ptal jsem se otce Serafima, „dobře to nechápu.“ „Chápeš, co znamená získávat peníze? Dobrá, získávat Ducha svatého je přesně totéž. Zboží to jsou ctnostné skutky vykonané pro Krista; ty nám zjednávají milost Ducha svatého, bez níž se nikdo nemůže spasit. Především nám ji ale zjednává modlitba. Velká je síla

modlitby. Jejím prostřednictvím můžeme mluvit s naším Spasitelem a Pánem.“

„Otče,“ řekl jsem mu, „pořád mluvíte o získání Ducha svatého a říkáte mi, že to je cílem křesťanského života. Ale cožpak ho mohu vidět? Dobré skutky jsou viditelné, ale jak se dá vidět Duch svatý? Jak poznám, zda je ve mně nebo ne?“

„Příteli Boží, to je velmi prosté,“ odpověděl mi. Položil mi ruce na ramena a dodal: „Teď jsme, tatíčku, oba dva v Duchu svatém. Proč se na mne ne díváš?“ Odpověděl jsem: „Nemohu na vás, otče, hledět, protože z vašich očí vycházejí blesky a váš obličej září mocněji než slunce.“ Serafim řekl: „Neboj se, Boží příteli, v této chvíli záříš i ty stejně jako já. Jsi nyní v plnosti Božího Ducha, jinak bys mě nemohl vidět v tomto stavu. Milost Boží ráčila posílit tvé zkroušené srdce jako nějaká matka, na přímluvu samé Svaté Panny.“ „Zahleď se na mne bez obav. Bůh je s námi!“ Po chvíli se otec Serafim optal: „Co zakoušíš nyní?“ „Mám takový nesmírně blažený pocit,“ odpověděl jsem. „Jak blažený? Co přesně cítíš?“ „Zakouším takový pokoj, takový mír ve své duši, že to nedokážu vyjádřit slovy.“ „Toto je pokoj, o němž Pán řekl svým učedníkům: ‚Svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám‘“ (Jan 14, 27).

„A co ještě zakoušíš?“ ptal se starce. „Neobyčejnou sladkost,“ odpovídal jsem. „A co ještě?“ „Nevýslovnou radost v celém srdci.“ „Tato radost,“ řekl otec, „je onou radostí, o níž hovoří Pán v evangeliu, a jakou zakouší žena, když přivede na svět člověka“ (srov. Jan 16, 21).

dokončení na straně 5

Mládež a církev pohledem salesiánského teologa

V úvodu knihy, kterou bych chtěl doporučit pozornosti čtenářů ŽF, se píše: „Mnozí mladí lidé, kteří se jeví jako nenáboženští, prožívají nebo i vyhledávají jisté zkušenosti, které mají duchovní povahu. Někteří z nich si kladou také dílčí otázky náboženského charakteru, jako např. otázku posmrtného života. Mezi věřícími je zase jistá část těch, kteří mají výhrady k reálné podobě církve, případně nesouhlasí s některými jejími názory nebo s metodami, jakými tyto názory předává. A konečně je zde ještě mnoho těch, kteří si s větší či menší vážností kladou duchovní otázky, a slyší odpověď církve, ta však nenaplnuje jejich očekávání. Proto se obrací k jiným náboženským směrům nebo na další hledání rezignují... Některé výzkumy dokonce naznačují, že v budoucnosti by se nastupující mladá generace mohla se svými otázkami obracet jinam než na křesťanské církve.“

Knížka, která má už ve svém titulu „Ztracená generace?“

zdůrazněn otazník, tak vcelku zřetelně naznačuje – navozuje své klíčové nasměrování k dialogu založenému více na formulování a kladení otázek než na vyhlásování jednoznačných závěrů.

Jejím autorem je katolický kněz – salesián Michael Martinek, jehož hlavním pracovním i odborným zájmem je pastorece mládeže. Členem kongregace salesiánů Dona Boska se stal v době nejtvrďší normalizace a po kněžském svěcení působil na více místech v pastoreci a salesiánských centrech, kde postupně získal pestré životní a duchovní zkušenosti zejména v kontaktu s mladými lidmi. Jde tedy o autora navýsost kompetentního, vycházejícího z osobních prožitků, které jej přivedly k hlubšímu promýšlení současné reality práce s mládeží v církvi, ale také mimo ni.

První část publikace (vydána v r. 2006 v nakladatelství Trinitas...)

dokončení na straně 6

Miláček českého lidu – Jan Nepomuk

U mostů, potoků a říček
je tvoje království, tvá říše,
náš světče, Jane z Pomuku.
Ty na stráži tam všude stojíš.
Pozemské smrti se nebojíš.
Překonals krále, zlou muku.

Zabil tě ukrutný ten tyran.
Z ran četných krvácels, byl týrán,
slovičkem zpověď nehradil.
Tys krále svéhlavé, zlé činy
neschválil, důvod to jediný,
žes životem vše zaplatil.

Tato báseň o sv. Janu Nepomuckém je jednou z mnoha, které se nacházejí ve sbírce "Svaté tváře z kalendáře". Její autor, P. Jan Hrabě Kroupa, vysvěcen r. 1948 v Olomouci, působí bezmála 50 let ve farnosti Náměšť na Hané (děkanát Konice). Touto cestou bych chtěl nabídnout jeho knihu širší veřejnosti. Na 260 stranách před našimi zraky vyvstanou mnohé vzory křesťanského života, jak si je církev připomíná v průběhu kalendářního roku. Kniha nám takto přibližuje více jak 200 postav. Básně z této i jiných sbírek P. Jana mohli v minulých letech slyšet i posluchači Proglasu přímo z autorova přednesu. Knihu je možno objednat

Vrah Václav spěchal smazat stopy.
Do Vltavy tvé tělo ztopil.
Domníval se: „Mám vyhráno.“
Nad tělem Jana mučedníka
přejasná záře k ránu bliká.
Rybáři, odvažte lano!

Nalezen světec, je pochován.
Ostatek jeho v úctě chován
jazyk neb spíše mozku část.
Bůh svědkem světcovy neviný.
Jásají města i dědiny,
šťastná je naše česká vlast.

ve farním kostele nebo na faře ve Valašském Meziříčí. Její cena je 180,- Kč.

Uvedenou básni chceme rovněž vyjádřit své poděkování všem květnovým oslavencům, kteří spolupracují v naší duchovní správě. Za všechny připomínáme: jáhen Ludvík Dřímál (72), P. Jan Žilinský (84) a P. Jaroslav Kašpar (89). Vypošujeme hodně Božího požehnání a ochrany do dalších dnů a let. Ad multos annos.

P. Pavel Stefan, P. František Urban

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

S Písmem o Duchu Svatém

Z pohledu člověka je láska tou největší silou na zemi. U Boha je láska někdo. Je to osoba – třetí osoba Nejsvětější Trojice. Ona spojuje Otce a Syna v dokonalou jednotu. Boží láska bez podmínek je nehlubším základem, jádrem všeho. A tato láska se dává i nám. Plností toho, co nám Bůh dává, je Duch Svatý.

Jako se Ježíš zrodil z Ducha Svatého při zvěstování, tak se z téhož Ducha Svatého zrodila v den letnic církev. V ní Duch Svatý stále přichází – letnice pokračují, nekončí. Ten, který formoval hlavu církve, formuje i údy. Kdo utvářel jeho tělo fyzické, utváří i jeho tajemné tělo. Texty Písma dosvědčují, že Duch Svatý pracuje skrytým způsobem ve všech křesťanech a usiluje o to, aby se v nich zrodil Kristus:

Dává jim Ducha Kristova

„Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.“ (Řím 8, 8–10)

Činí z nich Boží děti

„Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“ (Řím 8, 14–17)

Dává jim mysl Kristovu

„Učíme moudrosti Boží skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení. Tu moudrost nikdo z vládců tohoto světa nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. Ale jak je psáno: ‚Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ano člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.‘ Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží. My však jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha. Přírodní člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem. Člověk obdařený Duchem je schopen posou-

dit všechno, ale sám nemůže být nikým správně posouzen. Vždyť kdo poznal mysl Páně a kdo ho bude poučovat? My však mysl Kristovu máme.“ (1 Kor 2, 7–16)

Rozlévá lásku v jejich srdcích

„A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ (Řím 5, 5)

Všechny sjednocuje v Kristu

„Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání skrze téhož Ducha, někomu zase víra v též Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a též Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů a jako všechny údy jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.“ (1 Kor 12, 7–13)

Vlévá do duše první hnutí víry

„Pamatujete se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. Proto vám zdůrazňuji, že žádny, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: ‚Ježíš buď proklet a že nikdo nemůže říci: ‚Ježíš je Pán‘, leč v Duchu svatém.‘ (1 Kor 12, 2–3).

Modlí se v nás

„Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.“ (Řím 8, 26)

Oživí naše tělo při našem vstupu do slávy

„Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, oživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.“ (Řím 8, 11).

otec Jaroslav Kašpar

Ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti Valašské Meziříčí

Dne 17. dubna 2007 zasedala pastorační a ekonomická rada farnosti Valašské Meziříčí.

V úvodu byly členům rady předloženy výsledky hospodaření od počátku roku do 17. dubna tohoto roku. Komentář k jednotlivým položkám příjmů a výdajů ve sledovaném období podala Marie Masaříková. Výkaz celkového hospodaření farnosti představuje mírný přebytek (cca 86 tis. Kč) s tím, že do konce pololetí tohoto roku má farnost uhradit stanovenou částku na společné aktivity arcidiecéze a odeslat vybranou sbírku na potřeby církevního školství. Hos-

podání s účtem stavby soc. zázemí vykazuje v současné době také přebytek, ale vzhledem k nezaplacené faktuře a půjčce od soukromé firmy – celkem téměř 266 tis. – Kč zde vzniká faktický dluh asi 7,5 tis. Kč. Po zvážení možnosti odložení splátky poskytnutého úvěru doporučila rada využít současně dostupné finanční prostředky k plynulému pokračování stavebních prací.

Poté Vít Žilinský informoval radu o pokračující stavební činnosti na sociálním zázemí: stavba je od podzimu zastřešena, jsou vyzděny příčky a byla zakoupena nová garážová vrata. Práce mohou dále pokračovat, pokud bude dostatek prostředků na nákup vnitřního vybavení – zejména sanitární techniky, která tvoří spolu s obkladovými materiály největší podíl v současných nákladových položkách. V případě odsunu splátek poskytnuté půjčky bude možno pokračovat v pracích a byl by pak i předpoklad dokončení stavby v závěru letošního roku.

Ředitelka Charity Zdislava Odstrčilová seznámila radu stručně s činností CHVM v roce 2006: přestože ještě není k dispozici úplná výroční zpráva s výsledkem účetní uzávěrky, dá se konstatovat, že loňský rok byl vcelku úspěšný: byly realizovány podané projekty z EU, rozběhl se projekt Centrum pro lidi bez domova a hospodaření skončilo ve finančním přebytku (kterým se ovšem jen snížila velká ztráta z minulého období). Nově bylo otevřeno Centrum služeb pro ženu v těžké životní situaci, čímž došlo mimo jiné také k nárůstu celkového počtu zaměstnanců Charity ze 45 asi na 60 osob. Vznik tohoto centra byl však provázen organizačními i personálními problémy, jejichž důsledky se nedařilo zvládnout po řadu měsíců, takže oficiální zahájení tohoto projektu (spojeného s rozsáhlou propagační kampaní) proběhne teprve v těchto dnech (26. 4. 2007).

Paní ředitelka informovala také o zlepšující se komunikaci Charity s Městským úřadem, projevující se mj. také v realizaci tzv. komunitního plánování, jehož smyslem je analyzovat podrobně potřeby sociálních služeb v dané oblasti a kooperovat při jejich organizování a poskytování. V této souvislosti byl zmíněn záměr vybudovat v našem městě Azylový dům pro muže, poskytující komplexnější služby namísto současné nocležny pro muže bez domova.

P. Pavel Stefan předal radě krátkou informaci o dění v ZŠ Salvátor, o úvahách a možnostech ohledně získání jiné náhradní budovy pro tuto školu. Uvedl také, že počet přihlášených/zapsaných dětí do nové první třídy dosáhl čísla 16, ale najisto je možno počítat v současné době jen s 12 dětmi (zbývající 4 budou mít zřejmě odklad docházky). Rada dále diskutovala možnosti, jak ovlivnit rodiče, příp. celkové veřejné mínění o této škole tak, aby se zájem o ni do budoucna zvýšil.

Členové rady obdrželi kopii promluvy otce arcibiskupa ze setkání farních rad ve Zlíně r. 2006, kterého se účastnili také zástupci naší rady. Jsou v ní uvedeny úkoly pro letošní pastorační rok a také výzva k zaslání zprávy z rady každé farnosti o vlastních zkušenostech a aktivitách.

zapsal Václav Dřímál, sekretář

ZŠ Salvátor

Škola v přírodě

V týdnu od 23. do 27. dubna se uskutečnila škola v přírodě ve Velkých Karlovicích – Léskové. Společně s dětmi z 1., 2., a 3. ročníku jsme strávili krásné dny naplněné poznáváním přírody i svých spolužáků a kamarádů. Velmi se nám na škole v přírodě líbilo, odnesli jsme si hezké zážitky a usměvavé vzpomínky. Děkujeme otci Pavlu Stefanovi, který za námi přijel a absolvoval s námi výšlap na rozhlednu Třeštík.

Také 6. a 8. ročník strávil školu v přírodě v Březové u Třebíče v týdnu od 16. do 20. dubna. Děti si mohly vyzkoušet lezení ve vysokolanovém centru, skok do lomu, jízdu na raftech a mnoho jiných outdoorových činností, ze kterých si odvezli nejen mnoho pěkných zážitků, ale zkusili si, jak jsou odvázní.

Úspěchy a reprezentace našich žáků

- V měsíci dubnu se konala Župní soutěž Orla v recitaci. Ve své kategorii získali první místo Václav Haiker a Zuzana Haikerová. Petr Pavela v recitační soutěži Chrám i tvrz získal rovněž první místo.
- Atletickým čtyřbojem ve Valašském Meziříčí se probojoval ve své kategorii na první místo Jan Hlavica z páté třídy a na druhé místo vystoupila ve své kategorii Veronika Kindlová ze čtvrté třídy.
- Župní liga Orla pořádala turnaj ve florbalu v Zašové a v Kelči, kterého se zúčastnili jak členové Orla, tak i žáci, kteří členy nejsou. V turnaji malé kopané a vybíjené naši žáci také hráli s velkým úsilím a zápalem. Všem žákům děkujeme za pěknou reprezentaci školy a blahopřejeme k úspěchům!

Společenství v našich farnostech Hnutí Modlitby matek

Dnes se vám, milí farníci, představí společenství, které je součástí hnutí Modlitby matek. Toto společenství nám přibližuje dvě naše farnice, pí. Krupičková a pí. Štěpančíková. Hnutí Modlitby matek je součástí celosvětové komunity SOLACE – ÚTĚCHA. Spojuje matky, babičky a duchovní matky ke společné modlitbě za jejich děti, aby našly potřebnou oporu a radost z mateřství. Modlitby matek mají svůj počátek v listopadu r. 1995 v Anglii a rychle se rozšířily do 85 zemí světa. Mají souhlas, podporu a požehnání hlavních představitelů církve. O rok později, v r.1996, se toto hnutí dostalo i k nám, do České republiky. Česká biskup. konference Modlitby matek schválila a zařadila mezi 21 laických hnutí v ČR. Ve světě je dnes několik tisíc modlitebních skupinek. Jednou z nejužasnějších věcí tohoto hnutí je fakt, že Modlitby matek se rychle rozšířily po celém světě, a to bez nějaké zvláštní propagace. Dvě babičky, Veronika a její švagrová Sandra, pocítily volání Pána, aby se novým způsobem začaly modlit za své děti. Pochopily, že všechny bolesti a starosti, které mají se

Páteční sportování

Každý pátek v 15 hodin v tělocvičně ZŠ Šafaříkova pořádá Orelská jednota, která spolupracuje se školou a má již nyní 50 členů, sportovní odpoledne.

Píšeme Bibli

Do projektu Národy světa píše Bibli se zapojili žáci 7. a 9. ročníku ve čtvrtek 19. dubna svým zápisem žalmu.

Sběr kůry citrusových plodů

V pondělí 30. dubna byl ukončen sběr kůry citrusových plodů. Nashromážděním 17,8 kg pomerančové kůry si zasloužil první místo Marek Svoboda z druhé třídy. Matouš Trusina ze čtvrté třídy nasbíral nejvíce citrónové kůry a to 1,95 kg. Celkové množství pomerančové kůry bylo 84 kg a citrónové kůry 6,65 kg. Veškerý výtěžek bude poslán na konto Adopce na dálku.

Srdečně Vás zveme

V pátek 1. června v 15³⁰ se uskuteční již tradiční školní akce Akademie, na které vystoupí děti všech tříd i školní družiny.

Upozornění

Pátkem 15. června 2007 budou ukončeny všechny nepovinné předměty.

Konec školního roku

Tento školní rok zakončíme v pátek 29. června slavnostní mší svatou v 8 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Jana Dobešová

svými dětmi, mohou přinést Pánu a důvěřovat jeho slovům: „Proste a dostanete!“ Skrze tento příslib si uvědomily, že Pán čeká na to, aby vzal jejich bolesti a že chce požehnat a uzdravit je i jejich děti, když mu budou důvěřovat.

K vytvoření modlitební skupinky stačí dvě matky. Během setkání, která se uskutečňují jednou týdně, se může každá matka podělit s ostatními se svými starostmi, a to bez obavy, že by se něco vynášelo, protože dodržujeme pravidlo mlčenlivosti. Ostatní matky ji podpoří svými modlitbami a ona cítí i podporu tisíců dalších matek, se kterými je skrze hnutí spojena.

Můžete nám říci něco o vašem konkrétním společenství?

Ve Valašském Meziříčí jsme v r. 2001 začínaly jako dvě matky a postupně se k nám přidávaly další. V současné době se nás schází asi 70 matek v deseti skupinkách. Místo setkání k modlitbě si určuje každá skupinka samostatně. Při setkání používáme naši modlitební knížечku a jsme shromážděni kolem stolu, na němž jsou položeny tyto předměty:

Kříž – připomíná nám Ježíše, našeho vykupitele.

Svíčka – symbolizuje, že On je Světlo světa.

Bible – je pro nás zdrojem živého Božího slova.

Košík u paty kříže – do něho klademe jména našich dětí,

napsaná na papírových kolečkách. Tím své děti symbolicky odevzdáváme do Ježíšovy ochrany.

Když slyším název hnutí Modlitby matek, mimoděk mi napadne: toto společenství je otevřeno pouze pro matky?

I někteří otcové pocítili potřebu společně se modlit, a proto se ve světě v rámci komunity vytvářejí modlitební skupinky Modlitby otců. Impulzem pro ně je výzva apoštola Pavla v 1.listu Tim.(2,8): „...Chceme tedy, aby se muži modlili na každém místě a zvedali čisté ruce bez hněvu a hádek...“ Otcové mají také své modlitební knížičky, které jsou přeloženy i do češtiny a slovenštiny. Víme o skupinkách otců v Rožnově pod Radhoštěm, Šternberku, Znojmě, Čáslavi, Pardubicích a také je jich mnoho na Slovensku.

Teprve v začátcích svého vzniku jsou i skupinky modlících se dětí – tato společenství se nazývají Děti víry.

Od svých nevěřících přátel občas můžeme slyšet, že modlitba je pro nás, křesťany, útekem ze skutečnosti, známkou slabosti. Snad opravdu může dojít k tomu, že modlitba se stane náhražkou určitého jednání, náhražkou za to, co by člověk dělat měl, ale nechce. Nebo nám lidé říkají: zapřaháte Boha do „vozu svých přání“, chcete ho udělat svým sluhou. Jak byste těmto lidem vysvětlila smysl vašich modliteb?

Jsou situace, kdy si člověk uvědomuje svoji bezmocnost něco změnit v životě svých dětí. Odešly z domu a dostaly se pod vliv těch, kteří žijí s nimi a kolem nich. V dnešní době je třeba velké duševní síly k odolání vlivu světa a nám nezbyvá, než tuto sílu pro ně vyprošovat.

Možná se zeptáte: „Co je zvláštního na Modlitbách matek, vždyť já už se za své děti modlím!“ Ano, víme, že každý, kdo pozná Pána Ježíše, se modlí za své děti. Ale uvědomily jsme si, že přesto, že jsme se za své děti modlily, Pánu jsme je neodevzdaly. Říkaly jsme: „Pane, Pane, pomoz,“ ale po skončení modlitby jsme se strachovaly a ptaly jsme se sebe samých, co máme dělat. Pak jsme pochopily, že to není skutečná důvěra v Boží přísliby a modlitba ve víře. Ve skutečnosti jsme vždy Pánu jednou rukou náš problém odevzdaly, ale druhou rukou jsme si ho hned vzaly zpět!

Duchovní zaměření Modliteb matek spočívá v tom, že odevzdáváme Pánu své děti a jejich problémy. Obracíme se na něho s důvěrou a láskou, že je všemohoucí Bůh a může věci změnit. Toto se symbolicky uskutečňuje v době našich modliteb, když klademe jména našich dětí k patě kříže. Necháváme je tam v košíku, který představuje Boží ruce.

Od vzniku Modliteb matek Pán skutečně odpovídá: děti za nechávají drog, vracejí se domů po mnoha letech, narovnávají se vztahy s dětmi, mezi manžely, vztahy ve farnostech.

Setkal jsem se s názorem, že když se někdo za někoho dlouhodobě a usilovně modlí, může být v určitém nebezpečí, že se dostane vůči němu do pozice jakési nezdravé morální převahy, ocitá se v pozici toho „lepšího“. Co o tom soudíte?

Bůh čeká v prvé řadě na naše obrácení, aby mohl vyslyšet naše prosby. Modlíme-li se za někoho dlouhodobě, musí-

me se zamýšlet sami nad sebou, co ve svém životě, ve svém jednání změnit, takže žádá z nás nemá pocit, že se ocitá v pozici toho lepšího. Modlíci se matky také zakoušejí požehnání, vnitřní pokoj a radost.

připravil Jiří Dřímál

Sté výročí blahorečení patronky rodin

Papež svatý Pius X. blahorečil paní Zdislavu z Lemberka 28. srpna 1907 a tím potvrdil její veřejnou úctu. Akt beatifikace úctu ke světici nejen předpokládá, ale také ji má podpořit a prohloubit. U paní Zdislavy tomu tak skutečně je. Už po celá staletí se k ní lidé utíkají o přímmluvu v nejrůznějších potřebách a „Bůh její hrob stále vyznamenává mnohými milostmi a zázraky“. Úcta ke Zdislavě vzrostla do té míry, že byla zařazena mezi svaté univerzální církve: papež Jan Pavel II. Zdislavu kanonizoval 21. Května 1995 v Olomouci. Svátí jsou křesťané, prostřednictvím kterých Bůh zvláště štědře rozdává dary své milosti. Bůh, který je jediným pramenem milosti, chce tímto způsobem upevnit společenství církve. Starostí jednoho o druhého se totiž mezi členy Božího lidu vytvářejí hlubší vztahy. Bůh také chce dávat konkrétní dary své milosti prostřednictvím těch křesťanů, u nichž milost už vydala své jedinečné plody. A tak jsou svatí patrony pro tu či onu záležitost. Ve svaté Zdislavě dostala naše země patronku rodin, protože Bůh chce pro zásluhy a na přímmluvu této svaté manželky a matky odbovat rodiny naší doby svými dary.

U příležitosti stého výročí beatifikace paní Zdislavy vychází v těchto dnech kniha **Novéna ke svaté Zdislavě**; svým obsahem se zcela záměrně soustřeďuje na manželský a rodinný život. Smyslem novény je přispět k tomu, aby toto povolání bylo i naší době, na přímmluvu svaté Zdislavy, jistou cestou ke svatosti.

Znáš Ducha svatého?

dokončení ze strany 1

„Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují“ (1 Kor 2, 9).

„Co zakoušíš ještě, Boží miláčku?“ „Neobyčejný pocit tepla!“ odvětil jsem mu. „Ale jak to teplo? Vždyť sedíme v lese! Je zima, pod nohama máme sníh a také na nás je na prst sněhu a z nebe drobně sněží. O jaké teplo se jedná?“ „Je to teplo, jaké se zakouší v dobře vyhřáté koupeli.“ „I vůně je podobná vůni koupele?“ „Ne,“ řekl jsem rozhodně, „na zemi jsem nikdy necítil podobnou vůni.“

A tu se na mne otec laskavě usmál a řekl mi: „Můj drahý tatíčku, znám to všechno, o čem mluvíš, a záměrně se tě vypyřádám, abych zjistil, zda to vše zakoušíš. Boží království sestoupilo mezi lidi a na tom není nic divného. Musí tomu tak být, protože Boží milost přebývá v nás, v našem srdci. Což to snad neřekl sám Pán? Království Boží je mezi vámi (srov. Lk 17, 21).

„A teď se domnívám, že už se nebudeš ptát, jak lidé najdou milost Ducha svatého? Vzpomeneš si na tento projev ne-

změrné Boží milosti, které se nám dnes dostalo?“ „Nevím, otče. Nevím, zda mi Bůh dá vždycky dar, abych si vzpomněl a silně zakoušel tuto Boží milost, jak ji cítím nyní,“ odpověděl jsem. „Pokud se mě týká, věřím, že ti Pán bude pomáhat, abys na to vždy pamatoval, protože jinak by se jeho milost nesklonila hned po mé ubohé modlitbě, tím více, že toto nebylo dáno pouze tobě, nýbrž skrze tebe celému světu, aby to mohlo posloužit i k dobru druhých.“

Z knihy Tomáše Špidlíka: Znáš Ducha svatého?

Hodina milosrdenství

O třetí hodině vyprošuj mé milosrdenství, zvláště hříšníkům, a alespoň na chvíli se zamýšlej nad svým utrpením... Je to hodina velkého milosrdenství pro celý svět... V tuto hodinu nic neodmítnu duši, která mě prosí pro mé utrpení (*Dn. 1320*).

V Krakově, v říjnu 1937, za blíže nepopsaných okolností, přikázal Pán Ježíš zvláštním způsobem uctívat hodinu své smrti, kterou sám nazval hodinou velkého milosrdenství pro svět (*Dn 1320*). O několik měsíců později (únor 1938) opakoval svou žádost a určil způsob modlitby v hodině milosrdenství a přísliby s ní spojené.

Pán Ježíš touží, aby v tu hodinu lidé uvažovali o jeho utrpení, aby velebili a oslavovali Boží milosrdenství a aby pro zásluhy Jeho bolestného utrpení prosili o potřebné milosti pro celý svět, zvláště pro hříšníky: Kdykoli slyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj. Svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. (*Dn. 1572*)

Mládež a církev

dokončení ze strany 1

...ve spolupráci s Křesťanskou akademií) má název Religiozita české mládeže a katolická církev a přináší poměrně široké pojednání o naší mládeži, její kultuře i subkulturách, aktivitách, hodnotových postojích, vztazích vůči církvi a podobně. Jako zdrojů, z nichž vycházejí jeho formulace, využívá autor oficiální informační prameny české vlády, výsledky výzkumů firmy Insoma, příp. Českého statistického úřadu. Kniha je dále opatřena rozsáhlým bibliografickým přehledem zahrnujícím dokumenty církve, díla pastorální a praktické teologie, religionistiky, sociologie, pedagogiky a jiné.

Druhá část pojednává o inkulturačním principu jako teologickém východisku dialogu církve s mládeží. Tato část vycházející z obecného pojmu kultura, kultury a inkulturatione předkládá velmi přístupným způsobem čtenáři teoretické základy pro pochopení stěžejního obsahu celého díla (tvorí třetí část) – totiž Spirituálního dialogu mezi církví a mládeží. Tento centrální úsek, který zároveň koresponduje s podtitulem celé knihy, formuluje kromě popisu metodiky, předpokladů a cílů komunikace – devět hlavních témat dialogu, jež autor shledává nosnými a nadějnými pro

současnost i budoucnost. Každé z těchto témat je pojednáno ve stejné formální struktuře: z hlediska reality mládeže, z hlediska teologické interpretace a z hlediska vyústění do konkrétního pastoračního návrhu.

Svého cíle, který je jak naznačen v samém úvodu publikace, tak i podrobněji shrnut v její závěrečné části, takto autor dosahuje přehledně vyjádřenými návrhy a výhledy pro duchovní dialog, který nemůže být založena na jiné než osobní zkušenosti a osobní volbě.

Knížku s podmanivým názvem **Ztracená generace?** jsem brzy po jejím vydání dostal od svého bratra jako dárek. Považuji ji rozhodně také za všeobecně záslužný počín, kterým byla obdarována široká obec věřících, sympatizujících i hledajících.

Václav Dřímál

Nepřehlédněte

Pojďte s námi do přírody!

Mše svatá na Oznici u Mrnuštíku bude jako obvykle na letnice, to znamená v neděli 27. května ve 14³⁰. Na místo je možné dojet autem, na kole či dojít pěšky. Po mši svaté se budou smažit vajíčka. Děkuji předem všem, kdo pro nás všechno obětavě připraví. Zvláště paní Šebestové.

Děti, už se to blíží!

Váš veliký den – první svaté přijímání! Bude jako vždy ve Valašském Meziříčí na slavnost Nejsvětější Trojice, to znamená v neděli 3. června při mši svaté v 9³⁰. Letos přistoupí ke stolu Pána Ježíše 44 dětí. Modleme se za tyto děti i jejich rodiče. Poprvé ke zpovědi přistoupí tyto děti v sobotu 2. června v 9⁰⁰.

V Brankách bude 1. svaté přijímání v neděli 10. června v 8⁰⁰, v Lešné o týden později, 17. června v 10⁰⁰.

Docela dobrý koncert

bude v kostele svatého Jakuba v Krásně. Přijede Slávek Klecandr ze skupiny Oboroh a s ním známa folková zpěvačka Eva Henychová. Přijďte, nejen mladí, ve čtvrtek 7. června v 19³⁰. Snad nikoho neodradí dobrovolné vstupné.

Slavnost Božího Těla

se bude ve farnosti Valašské Meziříčí slavit v neděli 10. června. Po mši svaté v 8 hodin bude průvod s Nejsvětější svátostí oltářní. Další mše svatá bude začínat mimořádně až v 10 hodin.

V Lešné bude tato slavnost rovněž v neděli 10. června, v Brankách se bude slavit ve čtvrtek 7. června v 17³⁰.

Poutní slavnost

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova bude v neděli 17. června v kapli v Policích. Začátek mše svaté v 8⁰⁰. Tento den nebude mše svatá v Brankách. Nezapomeňme v červnu na Ježíšovo Srdce, které nás tolik milovalo, a dostává se mu často nevděku a pohrdání.

o. Pavel

Naše ulice II

Stejně jako v minulém čísle i tentokrát si připomeneme tři ulice našeho města, resp. tři osobnosti, po nichž byly tyto ulice pojmenovány. Jedná se o následující jména: Petr Chelčický, Jan Karafiát a František Sušil.

Petr Chelčický (1390–1460) byl významným českým myslitelem. Pocházel z nižší venkovské šlechty (prakticky byl sedlák) a zastával názor, že správný křesťanský život může člověk vést pouze prací v zemědělství. Přestože byl samouk, dobře se orientoval v Bibli a podával její výklad. Čerpal hodně z Husových a Viklefových spisů, byl také ovlivněn náboženskými traktáty Tomáše ze Štítného. Z okruhu jeho žáků a přívrženců povstala jednota bratrská (roku 1457). Z tvorby tohoto myslitele vzpomeňme spisy: “O boji duchovním” (úvahy o nepřipustnosti užití fyzického násilí ve službách víry), “O církvi svaté” (myšlenka, že církve je jediné tělo s mnoha údy, které jsou si vzájemně rovny a které jsou řízeny jedinou hlavou – Kristem), “O trojím lidu řeč” (zde zamítá dělení společnosti na tři stavy – rytířský, duchovní a robotný – a hlásá rovnost všech lidí), “Postila. Kniha výkladuov spasitedlných”. Snad nejznámějším je však Chelčického spis “Siet viery pravé”. Sítí zde rozumí církve a pravou křesťanskou víru, která zachraňuje lidi z hříchů, podobně jako se sítí z moře vytahují ryby. Kacíři a hříšníci svým špatným životem sítí trhají. Nejvíce škody dle něj však sítí působí dvě velryby – papež a císař. Chelčický sleduje zesvětštění křesťanství a zároveň ukazuje, jak světská moc i církve jsou v rozporu s křesťanskou naukou. Jak vidno, ve svých teologických a sociálních názorech byl značně radikální a v mnoha směrech předběhl svou dobu. Kritizoval např. feudální systém nebo klerikalizaci církve, byl proti náboženskému zdůvodňování války, vystupoval proti trestu smrti atd. Pro radikalitu svých názorů bývá Chelčický občas označován za prvního anarchistického myslitele. Méně známou skutečností je, že jeho spisy ke stáru významně ovlivnily ruského spisovatele a filosofa Lva Nikolajeviče Tolstého.

Jan Karafiát (1846–1929) pocházel ze staré písmácké rodiny. Byl spisovatelem a evangelickým knězem kalvínského směru. Jeho strýc Václav Karafiát, evangelický kněz, byl autorem populárních “Ranních a večerních modliteb pro evangelické křesťany” (1843), nazývaných Karafiátky. Jan studoval na gymnáziu v Güterslohu, bohosloví v Berlíně, Bonnu a ve Vídni. Roku 1874 byl duchovním správcem na evangelickém učitelském semináři v Čáslavi, roku 1875 se stává farářem v tehdejší Hrubé (nyní Velké) Lhotě (působil zde 20 let). V červnu 1895 pro neshody s nadřízenými složil svůj úřad a odešel z Valašska do Prahy, kde působil jako nezávislý misionář. Volný čas věnoval studiu Kralické bible. Kvůli práci na revizi bible odmítl nabídky na působení v Amsterdamu, v Americe a ve Vídni. V letech 1896–1905 vydával také časopis Reformované listy. Jan Karafiát zemřel v Praze, pochován je na vinohradském hřbitově. Byl jedním z předních učenců v české církve reformova-

né, odborník v bohosloví, zvláště pak v biblické lingvistice. Své spisy v Praze vydával anonymně. Z jeho odborných prací připomínáme: “Mistr Jan Hus, povahopis našeho reformátora”, “Reformovaný zpěvník” (obsahuje 150 žalmů a 52 vybraných písní), “Kritické vydání Bible kralické z roku 1613”, “Šestnáctero pražských kázání” a “Rozbor kralického Nového zákona co do řeči a překladu”. Nejvýznamnějším jeho dílem dodnes však zůstává knížka “Broučci, povídka pro malé i velké děti” z roku 1876. Svá autorská práva na Broučky odkázal Jan Karafiát českobratrské církvi evangelické. Vzhledem k vysokému počtu vydání a vysokým nákladům to bylo velmi šlechetné a velkorysé gesto, díky kterému mohla ČCE dotovat vydávání bible a dalších knih. Ke slavným Broučkům pak přibýly ještě dvě knihy: “Broučkova pozůstalost” (roku 1900) a “Paměti spisovatele Broučků” (5 dílů, 1919–1928), kde se Jan Karafiát vyznává ze svého zaujetí kněžským posláním.

František Sušil (1804–1868), národní buditel a katolický kněz, později profesor bohosloví v Brně. Patří k nejvýznamnějším sběratelům lidových písní u nás. Písníčky začal sbírat ještě jako student gymnázia v Kroměříži v roce 1824. První sbírku vydal roku 1835, druhou o pět let později. Měla název “Moravské národní písně, sbírka nová s 288 nápěvy od Františka Sušila”. Jeho nejvýznamnější sbírka z roku 1860 nese název “Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými”. Největší počet písní pochází ze Slovácka, Valaška, Laška a Hané, ale i ze severního Rakouska, Slezska a Těšínska. Pozoruhodný je rozsah Sušilovy sběratelské činnosti: Sběrka obsahuje celkem 2559 textů a 1882 nápěvů lidových písní, včetně jejich variant, které František Sušil zaznamenal v 276 obcích a 54 krajových oblastech po celém území Moravy a Slezska. Jako pomocníky užíval venkovské učitele – ti mu zvali lidové zpěváky ze svého okolí na jedno místo (na faru, do hospody), kde je poslouchal a po jednom či dvou předvedeních byl schopen zapsat melodii a text. Protože však byl knězem, zůstaly mu bujnější písně utajeny. Prostí lidé se ostýchali takové písníčky zpívat před knězem, i když v hospodách byly dosti oblíbené. Sušil se ale stal inspirací např. i pro folkaře. Jaroslav Hutka se s jeho sbírkou setkal už v 60. letech 20. století. Zprvu, jak sám přiznal, nevěděl co s ní. Pak ale měl pocit, jakoby narazil na jakousi tajemnou kulturní Atlantidu. Načerpal z ní inspiraci pro svá alba “Stůj břízo zelená” a “Vandrovali hudci”. Hudební publicista Jiří Černý v roce 1999 napsal: “Než Hutka opustil v roce 1978 svou vlast, vybral si především ze Sušilovy sbírky skvosty lidové poezie a předložil je generaci, do které komunističtí ouřadové a státní souborové cpali folklor od rána do večera, až z něj málem udělali fackovacího panáka. Stal se ale zázrak. Džínsová mládež nejenže Hutku nevypískala, začala si ty moravské národní zpívat s ním. Došlo to tak daleko, že mohl přestat zpívat a posluchači píseň dokončili sami, jako by to byl nějaký evergreen. To se nikomu předtím nepodařilo. Ležící Sušilova sbírka se náhle stala bestsellerem.”

podle pramenů sestavil P. František Urban

Putování k svaté paní Zdislavě

Kalendář poutí 2007

30. 5. Slavnost svaté Zdislavy

9³⁰ mše svatá

18⁰⁰ mše svatá

24. 6. Povýšení kostela na baziliku minor

9³⁰ mše svatá

11⁰⁰ mše svatá

21. 7. Pouť nemocných

11⁰⁰ mše svatá; celebruje Mons. Dominik Duka OP

4. 8. Slavnost posvěcení chrámu

9³⁰ mše svatá

8. 8. Slavnost svatého Dominika

18⁰⁰ mše svatá s bratry františkány

12. 8. Svatovavřínecká pouť

9³⁰ mše svatá

11⁰⁰ mše svatá

18. 8.

11⁰⁰ pouť řecko–katolíků

25. 8. Sté výročí beatifikace paní Zdislavy

9³⁰ mše svatá

11⁰⁰ mše svatá – celebruje Henryk kard. Gulbinowicz

po mši svaté posvěcení bust papežů sv. Pia X. a Jana Pavla II.

14⁰⁰ pobožnost k paní Zdislavě s obnovou manželských slibů;

vede P. Petr Piřha

28. 9. Slavnost svatého Václava, patrona českého národa

9³⁰ mše svatá

7. 10. Slavnost Panny Marie Růžencové (zakon. sezóny)

9³⁰ mše svatá

11⁰⁰ mše svatá

Pravidelné bohoslužby v poutní bazilice sv. Vavřínce v Jablonném v Podještědí v letním období:

Po – Pá 18⁰⁰; So 9³⁰; Ne 9³⁰, 11⁰⁰ (více na www.zdislava.cz).

Mariánské informace

- V neděli 3. června 2007 bude v rámci sympozia biskupa Josefa Hloucha v ČM Fatimě Koclířov celebrovat slavnou mši svatou kardinál Miloslav Vlk. Potom bude následovat program, včetně besedy s kardinálem Vlkem, který byl sekretářem biskupa Hloucha. Zájemci na společnou cestu autobusem ať se mi včas přihlásí.
- V sobotu 16. června 2007 v den památky Neposkvrněného Srdce Panny Marie je naplánována pouť Fatimského apoštolátu na Turzovku. Odjezd autobusu v 8⁰⁰. Je nutné se mi včas přihlásit.
- Zájemci o pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorje ve dnech 19.–25. srpna 2007 ať si u mne vyzvednou přihlášky k vyplnění.

Václav Chládek

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Marek Hlavica Eva Holcová
Kelč 491 Nad Tratí 424

Pavel Přikryl Gabriela Krystýnková
Křížná 621 Karlovice 299, okr. Bruntál

Vlastimil Pohunek Kamila Klimková
Seifertova 700/7 Kyjov, Pod Lipami 2049

Lešná

Petr Malěř Eva Pernická
Nový Jičín, Palackého 1989/80 Lešná – Jasenice 50

Aleš Šobora Jana Orságová
Perná 83 Zděchov 24

Miroslav Banašák Petra Helimanová
Perná 22 Perná 79

Křest přijali

Lešná

Tereza Marie Kovaříková Ema Holubová
Vanesa Anežka Vykopalová

Valašské Meziříčí

Markéta Orságová

Nikola Škarková

Hana Surá

Kristýna Haldová

Roman Černoušek

Lucie Staňková

Žofie Petrovická

Barbora Magdaléna Mervartová

Kryštof Benjamin Kubenka

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Jan Jedelský *7. 5. 1939 +29. 3. 2007 Bynina 39

Marie Palátová *24. 12. 1931 +6. 4. 2007 Juřinka 52

Anděla Polanská *5. 7. 1928 +12. 4. 2007 Poličná 25

Jaroslav Nevěřil *18. 6. 1927 +23. 4. 2007 Krhová 404

Vlasta Konečná *19. 10. 1922 +27. 4. 2007 Čapkova 689

Václav Kopřiva *21. 10. 1927 +30. 4. 2007 Kraiczova 968

Branky

Marie Skýpalová *4. 4. 1910 + 28. 3. 2007 Oznice 24

Změna adresy

Upozorňujeme všechny čtenáře a dopisovatele, kteří s námi komunikují prostřednictvím elektronické pošty, že došlo ke změně emailové adresy naší redakce. Své příspěvky od nynějška zasílejte na adresu zf.vm@abidesign.cz.

redakce

Život farností číslo 5, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřimal, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 27. května 2007

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>